

Заблѣлка. Той-зи ученъ Гръкъ си казва право то връху смѣсь тж еленскаго іазыка и народа, само што не говори ништо за Пелазгы тѣ т. е. какъвъ іазыкъ ся говорили тии и кои сж рѣчы тѣ што сж зѣли отъ тѣхъ Елени тѣ. Причина того е чи грѣцки тѣ учени твърдѣ нѣштатъ да издирѣжъ той-зи прѣдмѣтъ, ако и стари тѣ и първи тѣ имъ историци, какъ то Иродотъ и други, да сж забѣлѣжили твърдѣ іасно и положительно чи Пелазгы тѣ нѣсж были Елени, ни то сж говорили еленскы іазыкъ, нѣ другъ особенъ свои іазыкъ.

Нека дойдиме сега на нашии главенъ прѣдмѣтъ, т. е. да докажиме: когы ся сж вѣвели въ еленскыи іазыкъ тѣй-зи наши толкова българскы рѣчы, какъ то изложихме нѣколко си за примѣръ. Нѣ тукъ напомниме пакъ читателѣмъ си двѣ главны нѣшта. Първо чи ные зѣхмѣ еднж тиврдѣ старж поврѣменность еленскаго іазыка, какъ то е Омираваіа, дѣ находиме тия наши българскы рѣчы, штото не можи ся каза чи таіа смѣсь е отъ познаты тѣ въ повѣстность тж повременности, когато Българи тѣ сж владали нѣколко си вѣка Моріа. Второ чи таіа смѣсь не е отъ Хиндиستانъ отъ древны тѣ времена, кога то іоште арианско то голѣмо плѣмя не е было раздѣлено, т. е. прѣды приселение то му отъ Хиндистана въ Европж, нѣ таа смѣсь или той-зи заѣмъ іазыка е станжлъ тукъ въ Европж, въ непознаты и незабѣлѣжены отъ повѣстность тж времена. А на това имаме необоримы доказательства въ сравнение то самскрытаго и зандскаго іазыка съ еленскаго тжй какъ то ся находи днѣсь писменъ и въ сравнение то нашего писменаго и говоренаго іазыка съ тѣхъ іазыцы.

РАЗИСНЕНИЕ. Истинж чи кога то разглѣдаме и сравниме много отъ коренны тѣ слокове на еленскыи іазыкъ, какъ то и на другы тѣ индо-европѣйскы іазыцы, съ самскрытъ іазыкъ, находиме гы исты, нѣ тии коренны слокове, въ грѣцкыи іазыкъ и въ индо-европѣйскы тѣ іазыцы, тжй усамени не изражявжтъ цѣло значение, какъ то сж въ самскрытъ и българскы іазыкъ. А рѣчы тѣ кои то видиме зѣты отъ българскы іазыкъ въ еленскы, нѣсж коренны слокове, штото да можи нѣкои си да кажи чи и Елены тѣ сж гы зѣли отъ самскрытъ іазыкъ, нѣ цѣлы рѣчы по истый крой и по истое значение какъ то гы днѣсь говори Българина съ живъ гласъ и съ живо значение. Изоставена та же **Г** дигама, какъ то видѣхмѣ, потвърдѣва наше то мнѣние. Въ рѣчь тж *δρος*, *Горос*, *гора* българскы, на самскрытъ іазыкѣ е *gairi* или *giri*, какъ то и рѣчь та *ἀρχή*, **Г**-*архѣ*, върхъ българскы е іста съ самскрытаіа *vīrh* и др. мл., штото ако бы искалъ нѣкои си коренный слогъ на рѣчь тж *δρος*, *ор*, въ самскрытъ іазыкъ, какъ то и на рѣчь тж *ἀρχή*, *арх*, не бы гы никакъ найшаль тжй безъ дигамж. А цѣли тѣ рѣчи чистѣй български въ еленскы іазыкъ, выжжтъ грѣмогласно и потвърдѣвжтъ чи той-зи заѣмъ е станжлъ тукъ въ Европж, а нѣ въ Хиндиستانъ!

Кату зѣмиме сички тѣ записаны отъ стары тѣ грѣцкы писатели връху